

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعیم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هفتادم

۲۲ جنوری ۲۰۱۵

تحکیم و دموکراتیزاسیون بیشتر قدرت توده نی:

کنگره تأکید کرد که برای آن که امر ساختمان پایه های سوسیالیسم به خوبی به سر انجام برسد ضرورت کامل دارد که قدرت دولتی بیش از پیش تحکیم و دموکراتیزه شود، ارتش توده نی و امنیت دولتی بیش از پیش تقویت شود. تقسیم قدرت توده نی به شورا های بخش و شوراهای شهر که اولی ها به طور عمده به مسائل روستائی و دومی ها به ویژه به مسائل شهری پردازند به مثابه اشتباه اصولی شناخته شد. این اقدام اداری، اقتباس از رویونیست های یوگوسلاوی، باعث جدائی مصنوعی زحمتکشان شهر و زحمتکشان ده شده بود. کنگره برای جبران این اشتباه رهنمود داد که شوراهای بخش و شهر فوراً یکی شوند، به طوری که ارکان های محلی قدرت بتوانند به کلیه مسائل حیات اقتصادی و سیاسی برسند.

کنگره از دوگانگی دولت- حزب و وضع آشفته ای که از آن به وجود آمده بود، انتقاد کرد. این دوگانگی باعث شده بود که نقش ارگان های قدرت به درستی ارزیابی نشود و تضعیف گردد، بوروکراسی قوت یابد و به حل و فصل امور جاری زیان برسد. لازم بود که شوراهای توده نی و دستگاه های اجرائی آنها از کلیه حقوقی که قانون به آنها واگذار کرده بود، برای اعتلای نقش خویش استفاده کنند.

فعالیت خصمانه ای که امپریالیست ها و چاکرانشان مستمراً علیه جمهوری توده نی البانی و به قصد سرنگون ساختن آن انجام می دادند حزب و خلق البانی را ناچار می ساخت که هرگز هشیاری را از دست نهد و قدرت دفاعی میهن را پیوسته افزایش بخشد. این وظیفه از آن جهت بیشتر اهمیت می یافت که البانی در ساختمان سوسیالیسم از هر سو در محاصره کشور های دشمن بود.

نخستین کنگره رهنمود داد که تدابیری اتخاذ شود که ارتش توده ئی از کلیه جهات جنگ آرتز گردد، استعداد هایش افزایش یابد، بیش از پیش آماده نبرد باشد و مدرنیزه شود. کنگره دستور داد که آمادگی نظامی و سیاسی ارتش طبق برنامه هائی مبتنی بر ایدیولوژی مارکسیستی-لنینیستی، بر تجربه ارتش رهائیبخش ملی البانی و دانش نظامی شوروی که با شرایط کشور انطباق داده شود، افزایش یابد.

یکی از دشوارترین مسائلی که در آن موقع در برابر حزب قرار داشت عبارت بود از رفع اشتباهاتی که در فعالیت ارگان های امنیت دولتی روی داده بود، هدایت این ارگان ها به راه راست و تقویت بیشتر آنها، زیرا که این ارگان ها در سال های گذشته بیش از هر بخش دیگر دستخوش مداخلات یوگوسلاوی و فعالیت ترسکیستی کوچی جوجی شده بودند. کنگره تدابیری را که حزب پس از پلنوم یازدهم کمیته مرکزی به منظور بر انداختن شیوه های پولیسی در ارگان های امنیت و تصفیه آنها از مرتکبان خطاهای فاحش اتخاذ کرده بود، تصویب کرد. به ویژه خاطر نشان ساخت که کلیه فعالیت های امنیت باید تحت رهبری و نظارت مستقیم حزب باشد و قانونیت سوسیالیستی باید محفوظ بماند.

درعین حال کنگره سفارش کرد که تحلیل اشتباهات امنیت دولتی با روحیه حزبی صورت گیرد. امنیت خدمات ارزنده ای در پاسداری آن پیروزی های انقلاب انجام داده است. محکوم ساختن خطاهای وی هرگز نباید ضرورت وجود آن را مورد تردید قرار دهد و به مبارزه علیه عموم کارکنان امنیت بدل شود. حزب باید به فریب خوردگان یاری دهد که اشتباهات خویش را جبران کنند. کنگره هشدار داد که دشمن طبقاتی خواهد کوشید تا از وضعی که پس از افشای دار و دسته تینو و گروه کوچی جوجی پیش آمده است استفاده کرده حملات خود را به طور عمده علیه ارگان های امنیت متوجه سازد.

«حزب باید بکوشد که سلاح امنیت دولتی هرچه بیشتر تقویت شود، زیرا که سلاح مذکور سلاح محبوب قدرتی است که به وسیله حزب رهبری می شود، سلاحی است که حزب و قدرت را از فعالیت خصمانه دشمنان خارجی و داخلی محفوظ می دارد»^۱

این سیاست داخلی صحیح که اتخاذ می شد اجباراً می بایست با سیاست خارجی صحیح و اصولی همراه باشد. کنگره فعالیت رویونیست های یوگوسلاوی را که می کوشیدند البانی را یکباره از اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی منفرد گردانند و همچنین مساعی گروه ضد حزبی کوچی جوجی را که می خواستند کشور را چشم بسته تابع سیاست ناسیونالیستی و ضد شوروی رهبری یوگوسلاوی سازند افشاء کرد. کنگره سیاست خارجی مارکسیستی-لنینیستی اختیار کرد که از خود ماهیت دولت سوسیالیستی ناشی می شد و با منافع خلق و میهن مطابقت داشت. هدف های درجه اول این سیاست عبارت بود از دوستی و همکاری با اتحاد شوروی و سایر کشورهای های سوسیالیستی، پشتیبانی از خلق هائی که برای حفظ و تأمین استقلال ملی علیه امپریالیسم در مبارزه اند، بذل مساعی برای نگهداری صلح و برقراری مناسبات حسن همجواری با سایر کشورها.

ادامه دارد...

^۱ - همانجا صفحه ۴۵۶